

Mobila professionella subjekt eller immobila migranter?

Postsovjetiska högutbildade yrkespersoner i Argentina

JENNY INGRIDSSON
är doktorand i etnologi vid institutionen för historia och samtidsstudier, Södertörns högskola, Huddinge. Hennes forskningsintressen är migration och vithet, samt intersektionella och territoriella maktstrukturer. Hennes avhandling handlar om post-sovjetiska migranternas berättelser om Sovjetunionens kollaps och deras väg in i det krisdrabbade argentinska samhället i början av 2000-talet.

Foto: Carolina Johansson Oviado.

År 1992 föreslog den dåvarande argentinske presidenten att Argentina, i behov av högutbildade, skulle inrätta ett särskilt avtal för migranter från Östeuropa. Mellan åren 1994 och 2001 reste ungefär 10 000 personer till Argentina med detta avtal. År 2012 till 2015 gjorde jag deltagande observationer och intervjuer i Buenos Aires med några av dessa migranter. Vid ett, eller upprepade tillfällen, intervjuades fjorton personer ur olika åldersgrupper och samhällsklasser. Intervjuerna var semistrukturerade och inriktade på vad Sovjetunionens upplösning och migrationen till Argentina inneburit för deras liv.

I denna artikel analyseras dessa högutbildade migranternas berättelser med fokus på vad dislokatoriska händelser betytt för deras subjektpositioner, tänkta levnadsbanor och förväntad mobilitet. Med Ernesto Laclaus begrepp ”dislokation” avses abrupta avbrott i människors diskursiva livsvärldar (Laclau 1990, se även Howarth 2000:176). Genom att stora samhällsomvandlingar intervjupersonerna genomlevt analyseras som dislokatoriska händelser kan dessa händelser, de personliga erfarenheterna av dem, sätt att hantera dem och händelsernas konsekvenser för de intervjuade analyseras inom ett diskursteoretiskt ramverk.

Inom ett diskursteoretiskt ramverk förstås alla objekt och handlingar som diskursivt konstituerade delar av ett system av skillnad (Laclau & Mouffe 1990). Diskurser kan ses som meningsformationer som möjliggör vissa tankar och praktiker samt utesluter andra. Vad som förstås som möjligt, omöjligt, sannolikt eller önskvärt skapas i diskurser och förbundet med makt (Laclau &

Mouffe 1990). Det betyder att världen och vår tolkning av den ses som skapad och villkorad av diskurser, både vad det gäller språk och materialitet. Till exempel skapar diskurser om arbete både fysiska platser, praktiker samt subjektpositioner. Inom olika diskursiva system, som t.ex. det sovjetiska eller det nyliberala, kan dessa fysiska platser dock komma att struktureras på olika sätt och praktiker samt subjektpositioners innebörd kan tänkas variera. Att vara läkare får en symbolisk, kulturell eller social mening i en särskild historisk diskurs, men kan tillskrivas andra betydelse i en annan. I en ständigt föränderlig värld skapar dislokationer möjlighet för sociala agenter att agera och identifiera sig på nya sätt (Lacau 1990:39).

Inom den diskursteoretiska ramen kan artikelns syfte preciseras som en analys av vilka subjektpositioner som är möjliga i relation till de olika dislokationer de intervjuade genomlevt. Jag kommer att undersöka hur deltagare skapar olika subjektpositioner samt hur de använder ordet ”*profesional*” (yrkesperson) som en flytande signifikant som skapar mening om rumslik och social mobilitet. En flytande signifikant är ett element i en diskurs som kan fyllas med olika innebörd beroende av maktförhållanden mellan olika diskurser. I det följande kommer jag att argumentera för att globala och lokala maktförhållanden påverkar de intervjuades självförståelse och möjliga subjektpositioner.

DISLOKATORISKA HÄNDELSER

I och med Sovjetunionens kollaps kom regionen att präglas av ekonomisk och social kris. Tidigare strukturer monterades has-

tigt ner och samhällena genomgick en så kallad chockterapi av privatiseringar (Burawoy & Verdery 1999). Alla intervju-personer talar om hur dessa strukturella förändringar innebar att de såg sig tvungna att ge sig av. Men Sovjetunionens kollaps innebar inte bara arbetslöshet och sociala problem, utan de talar även om händelsen som en ny horisont av möjligheter. Alina som föddes i Ukraina 1961 och har dubbla examina inom humanistiska ämnen beskriver det så här:

Jag var redo för att förändra mitt liv och med min lilla son i handen, åtta år var han, så reste vi tillsammans [...] Det skedde så snabbt. Jag sålde allt och jag kastade mig ut, jag menar utan rädsla. Det var en möjlighet att ha ett gott liv.

Alinas verklighet präglades av arbetslöshet, framväxande brottslighet, social oro samt omöjlighet att tillgodose barnen med en god utbildning. Migrationsavtalet med Argentina innebar en chans till både rumslig och social mobilitet. Men väl i Argentina var det inte riktigt som Alina eller de andra intervjuade hade förväntat sig.

Under det förra sekelskiftet var Argentina ett rikt land med växande industrier och med en av de tio högsta per capita inkomster i världen (Fitzgerald & Cock-Martín 2014:302). Landet lockade europeiska emigranter och under början av 1900-talet hade en tredjedel av den argentinska befolkningen fötts i Europa. De framväxande generationer av argentinare såg möjligheter till social mobilitet (Fitzgerald & Cock-Martín 2014:300). Hundra år senare mötte dock dessa nya europeiska migranter ett land som efter ett decennium av ekonomiskt uppsving var på väg in i en av dess största ekonomiska och sociala kriser någonsin.

För att råda bot på den hyperinflation

Den breda paradgatan Avenida 9 de Julio i centrala Buenos Aires, Argentina. Foto: José Curto.

som präglat ekonomin sedan diktaturtiden knöts peson till USA:s dollarkurs under 1990-talet (Faulk 2013:48). Samtidigt implementerades strukturanpassningsprogram och privatiseringar som kom att förändra samhället i grunden (Lewis 2009:61). Många deltagare i studien beskrev hur de på agenturer, konsultat, eller från släktingar fått höra om höga löner och levnadsstandard i Argentina. Men 2001 imploderade bubblan och Argentina kastades in i en av de mest spektakulära ekonomiska krascher i modern historia. Även om ekonomin med tiden kom att stabilisera sig hade avregleringar av arbetsmarknader skapat en grogrund för informellt arbete. De intervjuade beskriver hur de hade blivit lovade hjälp att finna bostäder, få tillgång till språkkurser och hjälp att komma in på arbetsmarknaden, men när de väl anlände fanns ingen

sådan hjälp att tillgå och den argentinska krisen kom att påverka deras vardagsliv och möjligheter på drastiska sätt.

ATT FÖRLORA EN LEVNADSBANA

Vid ankomsten till Argentina såg sig alla tvingade in i okvalificerade arbeten. Många beskriver byråkratiska labyrinter där de på grund av inhemska och mellanstatliga regler och avtal hindrades från att omvandla sina examina. Läkaren Myroslav, född 1957, mindes hur han och hans fru som även hon är läkare, levde de första åren i det krisdrabbade Argentina:

Vi kunde inte prata, vi kunde... ingenting... och vi hade ingenstans att bo och allt var nytt. Jag hade arbetat sju ton år som specialist... som läkare och jag kom hit och kunde inte hitta jobb [...] Vi fick börja om från början med allt

[...] Jag började som arbetare i en fabrik. Jag fick resa i två timmar till en textilfabrik i provinsen [...] Min fru började som hembiträde i en ukrainsk familj som hade kommit hit för femtio år sedan [...] *Jenny*: Hur kändes det? *Myroslav*: Dåligt! Dåligt för att... dåligt på grund av att jag ju redan hade arbetat som specialist i sju år och gått sju år på universitetet [...] Och sedan var det som om det inte existerade.

Svårigheter att omvandla utländska akademiska meriter är förstas en smärtsam upplevelse som är vanligt förekommande i migrationsprocesser (Gans 2009; Farhani 2013; Wolanik Boström & Öhlander 2015). Specifikt för detta fall är avsaknaden av någon form av stödprogram trots att de kommit med ett särskilt avtal. Istället hamnade de mitt i en dislokatorisk samhällsprocess.

Evhen föddes 1961 och arbetade som tandläkare och kirurg. Liksom för Myroslav blev det en omöjlighet för honom att omvandla sin examen samtidigt som hans familj ständigt hotades av att hamna på gatan:

De pratade om tandläkarskolor i provinsen, men i slutändan så hade jag ju inte ens något stipendium, ingenting, alltså ingen hjälp alls för jag är ju inte argentinsk medborgare, jag är inget av inget och i slutändan så skulle de ge mig 280 timmars praktik, men för min egen räkning. Det skulle kosta pengar! Var skulle jag få de pengarna ifrån?

Migranter som föddes på 1950- och 1960-talen tillhörde det som har kallats Sovjetunionens ”mass-intelligentsia”¹ (Shlapentokh 1999:1171). De var lärare, läkare, ingenjörer eller kulturarbetare vars professionsutövning i hög grad påverkades av Sovjetunionens upplösning. För många var den stora förändringen inledningsvis ett tillfälle av frigörelse och möjlighet, men samtidigt som materiella villkor änd-

rades påverkades också subjektspositioner. Antropologen Jennifer Patico skriver om lärare i 1990-talets Ryssland:

The world of these 'old' professional classes [...] was one in which the very logics according to which people once had set goals, evaluated prestige, and received their material rewards had been largely upended, resulting in no small measure of practical and symbolic disorientation. (Patico 2008:4).

De dislokatoriska händelserna efter Sovjetunionens fall ändrade ändrade således inte bara administrativa och ekonomiska strukturer utan även tänkta levnadsbanor, sociala erkännanden och professionella subjektiviteter för många, oavsett om de stannade kvar eller migrerade. När jag träffade Myroslav var både han och hustrun, även hon läkare, anställda inom vårdsektorn men utan att vara praktiserande läkare. Myroslav berättade om hur det kom sig att de reste till just Argentina:

De hade lovat språkstudier och tillgång till arbetsmarknaden men programmet avslutades aldrig [...] Vi frågade oss varför men sedan upptäckte vi vad som hade hänt. När Sovjetunionen föll 1991 var de (västerländska regeringar) rädda för att illegala invandrare skulle komma så de gjorde ett program med FN där de letade efter länder som kunde ta emot migranter lagligt [...] Ni kan inte tänka er hur det var när folk, vuxna män grät för att, de hade kommit och funnit så mycket problem här och de hade inte jobb och de hade inte pengar för att återvända för det var så långt bort [...] Vi, alla vi, familjer, som reste oss ur det, vi reste oss på egen hand, arbetade oss upp från noll. Till exempel min familj, jag lämnade all min erfarenhet som läkare, all min stolthet, alla mina saker, allt mitt... mitt jag. På det sättet började jag som arbetare igen... Och många familjer gick förstas igenom det. Som gamla tiders invandrare...

Myroslavs berättelse visar hur lokal politik och internationella migrationsbestäm-

melser griper in i människors liv och självförståelse. I hans berättelse skapas tre möjliga subjektspositioner: Specialisten vars rumsliga mobilitet möjliggjorts på grund av migrationsavtalet med Argentina, den hotfulla ”illegale invandraren” vars rumsliga mobilitet till Europa omöjliggjorts, samt överlevaren som reser sig ur fattigdomen men vars socialt nedåtgående mobilitet tvingar in denne på en ny levnadsbana.

SKAVANDE POSITIONER

När högutbildade intervjupersoner talar om sin erfarenhet uttrycker de ilska och uppgivenhet, men även förvåning. Denna förvåning är noterbar i många av deras ut-sagor och jag föreslår att den – bland mycket annat – kan hänföras till att många befinner sig mellan två motsatta subjektsp-positioner – det önskade mobila professionella subjektet och den oönskade (socialt) immobila migranten. Migrationsfrågor är, som Catrin Lundström har formulerat det alltid ”intimately connected to the politics of mobility, its restrictions and possibilities” (Lundström 2014:2). Denna mobilitet handlar här både om rumsliga hinder för mobilitet i form av att många hindrades resa till ett land de själva hade önskat, men det handlar även, som syns i citatet ovan, om social mobilitet.

I Myroslav och hans likars erfarenhet finns det både kontinuiteter och avbrott i tillhörigheten till en socialt respekterad klass då de i Argentina mött positiv särbehandling av på grund av sin utbildning och europeiska ursprung – samtidigt som de levtt eller fortfarande lever i knappa omständigheter och möter regelmässiga och ekonomiska hinder för att fullfölja sina tänkta levnadsbanor och påbörjade

karriärer. Kirurgen Evhen reste till Argentina tillsammans med sin fru Valentyna som tidigare arbetade som revisor. Tillsammans berättade de om sina erfarenheter:

Valentyna: Ingenting har hänt med resolutionen (för omvandling av examen) på över två år så vi... det är som ett hjul som bara snurrar runt [...] Jag arbetar men jag vet inte hur länge jag kan... Jag har börjat tänka på min pension och det är skrämmande. Jag får välja en bro att bo under för min lilla pension kommer det inte gå att betala hyra med [...] Jag vet inte vad vi ska göra, kanske lever jag inte så länge som till pensionen, det är mitt enda hopp (skrattar ironiskt) [...] Det är värt liv [...] När jag började arbeta sände de mig en gång till att städa på en advokatbyrå. Där upptäckte de att jag talade engelska. ”Oj en städare som pratar engelska, wow det är bra” (skrattar bistert) Evhen: Till saken hör att vi var välutbildade i Sovjetunionen [...] Jag är en högt rankad yrkesman (profesional) [...] När jag skulle göra praktik i La Plata så hade jag med mig all min utrustning. Jag öppnade min portfölj och alla kom för att se vad jag hade, ’vad är det här?’ (härmar ironiskt). Min låda var fylld med tyska, franska, ryska instrument, även sovjetiska [...] ’Nämen titta på den här och vad är det där’ eller ’vad är den här till för?’ [...] Jag tittade på dem och sade ’Nä, vem har egentligen kommit hit för att undervisa vem?’

I Evhens frustration finns ett visst förhållningssätt till Argentina och landets plats i en geografisk makthierarki mellan länder i nord och syd. Den subjektsp-positionen som han skapar, när han återberättar denna händelse, är den lärde europeiske specialistens. Även Valentyna framhäver en kompetens utöver den yrkesposition hon blivit tilldelad.

DET PROFESSIONELLA SUBJEKTET

Referenser till subjektsp-positionen professionell yrkesperson (*”profesional”*) har re-

En bokhylla där ryska matrojskadocker står bredvid Gauchito Gil, en boskapsarbetare från 1800-talet som belgionförklarats av argentinsk folktro. Foto: José Curto.

dan dykt upp i flera citat ovan och illustrativt för detta är även hur Ivan, född 1991 och son till Evhen och Valentyna, beskriver sina föräldrars generation i Argentina:

Kan du tänka dig hur många professionella, duktiga professionella, för visst hade kommunistregimen sina brister, men bland de bra sakerna är att de visste hur de skulle skapa professionella yrkespersoner av god kvalitet och sanningen är att den argentinska regeringen inte förstod hur de skulle använda dem till sin fördel.

Beteckningen ”*profesional*” kan förstås som en flytande signifikant som kan fyllas med olika innehåll och användas för att framföra krav eller uttrycka hur de intervjuade menar att deras aktuella liv inte är

den levnadsbana som var avsedd för dem. Ivan, Evhen och Valentyna använde till exempel ordet ”*profesional*” som en kontrast till den situation som de befann sig i under tiden för intervjuerna eller för att uttrycka orätten att deras kunskap försumrades.

Valentyna: Nå... vi räddade oss själva, vår hälsa, det går inte att veta vad som kunde ha hänt i Ukraina [...] Vi klarar oss med de pengar jag tjänar, nå, vi har en billig hyra här [...] De som hade en egen lägenhet hade åtminstone en tillgång så att de kunde avancera, de kunde åtminstone studera, men vi hade inte det. Jag jobbade... Nej, det fanns ingen annan möjlighet... Vi gav Evhen möjlighet att bli färdig med (det argentinska) gymnasiebetyget för du måste ha det för att kunna tillgodoräkna dig din examen här [...] *Evhen*: Alla kurser var i komplett form, varför då? Som om jag inte visste någonting

alls, helt aningslös, som någon ungdom som kommit utan någon form av kunskap alls. *Valentyna*: Det värsta är att det är brist på läkare i Argentina, det finns inga tandläkare i provinserna! Var så snäll! Vi skulle älska att åka dit och arbeta. Vi behöver inte så mycket, bara en plats att bo på, bröd och arbete, inget mer. Använd oss!

Den flytande signifikanten "profesional" får särskilt bärkraft när studiens deltagare försöker begripliggöra varför så få i deras situation har lyckats återupprätta länken mellan det utbildningskapital som de förkroppsligar och den förväntade "mobila" samhällspositionen. Som Michael Urban visat med exempel från den ryska politikerklassen kan ordet "*profesional*" skapa gruppidentifikationer och distinktioner varifrån särskilda som tillskrivs särskilda anspråk på kunskap och etik kan göras. Det professionella politikersubjektet representerar därmed en grupp vars kulturella kapital kan bytas mot till exempel politisk trovärdighet:

Because cultural capital is embodied – it cannot be disassociated from its bearer as could, say, economical capital – professionals in politics claim the right to power and influence not because of popular endorsement but simply because of who they are (Urban 2007:333).

Poängen med denna jämförelse är att visa hur signifikanten "*profesional*" artikulerar en särskild subjektposition samt de förväntade utkomsterna av den positionen. Det må hända att Evhen och Valentyna lever utan den materiella trygghet som deras yrkeskompetenser tidigare garanterade dem, men de positionerar sig ändå som "*profesionales*". Den ilska och frustration som de gav uttryck för är således relaterad till hur de investeringar, i form av utbildning och yrkespraktik som de förkroppsligar, inte medför den mobilitet de anser att positionen som "*profesional*" bor-

de medföra, eftersom den inte erkänns av myndigheter någonstans. "*Jag är ingenting av ingenting*" som Evhen sade om sina tröstlösa besök på olika departement och ambassader. Han förkroppsligar en yrkespraktik vars bana innefattade specifika moraliska och sociala ekonomier, men samtidigt lever han under knappa omständigheter och förvägras socialt erkännande.

Liksom Evhen, Myroslav och andra av deras likar, tycks de många motstridiga känslor som den nuvarande situationen gav upphov till stamma ur dislokationen av den levnadsbana de föreställt sig. Detta brott i förväntade yrkes- och levnadsbanor och de marginella villkor som de högt utbildade levde i under tiden för intervjun kanaliserades genom den flytande signifikanten "*profesional*". Därigenom kunde en subjektposition från vilken det gick att framföra krav på något annat skapas. Detta är något som även kan observeras i offentlig diskurs om de postsocialistiska migranterna. I argentinska journalisters berättelser om deras situation i post-krisens Argentina refererades ofta till deras blå ögon och blonda hår, samtidigt som de beskrivs som "*profesionales*" som olyckligt felplacerats i kategorin migranter. De jämfördes med latinamerikanska migranter från fattiga grannländer och då de senare ofta omtalades som problem beskrevs de förra som professionella subjekt vars värde den argentinska staten försummat att ta vara på. Genom att artikulera denna position kunde journalister som beskrev deras situation, liksom de intervjuade själva gjorde, rikta kritik mot den argentinska statens tillkortakommanden samt formulera krav på social rättvisa. Detta implicerade dock en normaliserad kolonial förståelse av vilka kroppar som hör var, då den latinamerikanska migranten

skapades som en "defining other" till den felpplacerade europeiska vita yrkespersonen (Se Lundström 2014:87).

AVSLUTNINGSVIS: RUMSLIG MOBILITET OCH SOCIAL RÖRLIGHET

I denna artikel har jag analyserat vilka subjektspositioner som är möjliga för de intervjuade efter de dislokatoriska händelser de genomlevt. Känslan av att höra till något annat, att ha blivit felpplacerad tycktes skava i många av de högutbildade som intervjuats som ständigt förhandlade om subjektspositioner där de begripliggjordes av sig själva eller andra som högutbildade européer sedda som en resurs för landet samtidigt som de nekades tillträde till tänkta yrkesbanor eller de platser de ursprungligen velat resa till. I denna process uppstår möjliga subjektspositioner, som "migrant" eller "mobil professionell" som delvis utesluter varandra. I denna förhandling mellan önskad och oönskad subjektspositioner finns en intressant dimension av rumslig mobilitet kontra social immobilitet.

Jag föreslår att positioneringen som ett professionellt subjekt uttrycker krav på en social rörlighet som yrkespersonen med specialistkompetens kan göra anspråk på. Därmed gör de också motstånd mot att flyttas ner på den hierarki som sorterar de personer som är rumsligt rörliga på den globala arenan. Som Thomas Faist har indikerat belönar samtida internationella migrationsregimer specifika typer av humankapital, samtidigt som de som antas prestera mindre exkluderas. Inom ramen för den diskurs om mobilitet och migrationsregler och avtal ses till exempel internationella studenter, framgångsrika entreprenörer eller vetenskapsmän och

kvinnor som mobila subjekt medan "labor migrants; persons engaging in circular, seasonal mobility patterns, asylum seekers" konstrueras som migranter (Faist 2015). Bridget Anderson har också visat hur migrationsregler kan underlätta rika människors mobilitet, men begränsa fattigas (2013).

De intervjuade hade förväntat sig en annan levnadsbana. Den första dislokationen frigjorde dem från tidigare system och de såg framför sig det mobila subjektets karriärbana snarare än den uppåt socialt immobilisera och rumsligt begränsade migrantens. Den argentinska krisen omöjliggjorde dock detta. I de rörelserna genom såväl sociala som geografiska rum som de två dislokationerna frigör uppstår ett spel mellan positionering och dislokation. Detta spel aktualiserar frågor om hur migrationsmönster liksom föreställningar om migranter hänger samman med globala maktförhållanden och den ojämlikhet som finns mellan det som brukar kallas det globala Syd och det globala Nord (Castles 2005:210f). Deltagarna i denna studie har blivit hängande i en mitt emellan-position som vita högutbildade migranter i ett Argentina som erkänt dem i vissa sociala och lagliga aspekter men inte i andra. Genom att artikulera en professionell subjektivitet skriver de in sig i Faists mobila kategori – till de som vanligen beskrivs som "expats" snarare än migranter och vars positioner tycks berättiga att färdas över fysiska och sociala gränser.

NOT

¹ Intelligentsia är förstås en term som kan tolkas olika, här använder jag den i ordets vidaste betydelse, dvs. en grupp urbant bosatta människor med relativt hög utbildning (Se Ries 1997:5 eller Wolanik Boström 2005:13).

Ryskortodox kyrka i Buenos Aires. Foto: José Curto.

REFERENSER

- Anderson, Bridget L., 2013. *Us and them?: The dangerous politics of immigration control*. Oxford: Oxford University Press.
- Burawoy, Michael & Verdery, Katherine (eds.), 1999. *Uncertain transition: Ethnographies of change in the postsocialist world*. Lanham, Md: Rowman & Littlefield.
- Castles, Stephen, 2005. "Why migration policies fail", i *Ethnic and Racial Studies*, 27:2, 205–227.
- Faist, Thomas, 2015. "From transnationalism to

- the global social question.” Key note speech at Conference TRANSMIG, Malmö 2015.
- Farahani, Fataneh, 2013. “Racializing masculinities in different diasporic spaces: Iranian born men’s navigations of race, masculinities and the politics of difference”, i Hearn, Jeff; Blagojević, Marina & Harrison, Katherine (eds.), *Rethinking Transnational Men: Beyond, Between and within Nations*, s. 147–162. New York: Routledge.
- FitzGerald, David & Cook-Martín, David, 2014. *Culling the Masses: The Democratic Origins of Racist Immigration Policy in the Americas*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Gans, Herbert, 2009. “First generation decline: Downward mobility among refugees and immigrants”, i *Ethnic and Racial Studies*, vol. 32, nr 9, November 2009, s. 1658–1670.
- Howarth, David, R., 2007. *Diskurs*. Malmö: Liber.
- Howarth, David, R., 2000. “The difficult emergence of a democratic imaginary: Black consciousness and non-racial democracy in South Africa”, i Howarth, David R.; Norval, Aletta J. & Stavrakakis, Yannis (eds.), *Discourse Theory and Political Analysis: Identities, Hegemonies and Social Change*. Manchester: Manchester University Press.
- Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal, 1990. *New Reflections on the Revolution of Our Time*. London: Verso.
- Lundström, Catrin, 2014. *White Migrations: Gender, Whiteness and Privilege in Transnational Migration*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Moya, Jose C., 1998. *Cousins and Strangers: Spanish Immigrants in Buenos Aires, 1850–1930*. Berkeley: University of California Press.
- Patico, Jennifer, 2008. *Consumption and Social Change in a Post-Soviet Middle Class*. Woodrow Wilson Center Press, Washington, D.C. & Stanford University Press, California.
- Ries, Nancy, 1997. *Russian Talk: Culture and Conversation During Perestroika*. Ithaca, N.Y.: Cornell University Press.
- Shlapentokh, Vladimir, 1999. “Social inequality in post-communist Russia: The attitudes of the political elite and the masses (1991–1998)”, i *Europe-Asia Studies*, vol. 51, nr 7, 1999, s. 1167–1181.
- Urban, Michael, 2007. “The politics of professionalism in Russia”, i *Post-Soviet affairs*, 23:4, s. 329–352.
- Wolanik Boström, Katarzyna, 2005. *Berättade liv, berättat Polen: En etnologisk studie av hur högutbildade polacker gestaltar identitet och samhälle*. Diss. Umeå: Umeå universitet.
- Wolanik, Boström, Katarzyna, & Öhlander, Magnus, 2015. “Re-negotiating symbolic capital, status and knowledge: Polish physicians in Sweden”, i Cervinkova, H.; Buchowski, M. & Uherek, Z. (eds.), *Rethinking Ethnography in Central Europe*. London, New York: Palgrave Macmillan.

SUMMARY

Mobile Professional Subjects or Immobile Migrants? Post-Soviet Highly-skilled Professionals in Argentina (Mobila Professionella subjekt eller immobile migranter? Postsovjetiska högutbildade yrkespersoner i Argentina)

This paper draws upon empirical material from my dissertation on Post-Soviet migration to Argentina to discuss how the implosion of the Soviet Union and the Argentine crisis of 2001 impacted upon everyday life for physicians trained in the USSR living in contemporary Argentina. For many, the demise of the USSR was a moment of liberation and future possibilities, however, the implosion of the system altered professional subjectivities and trajectories. What decides whether a movement across a national border is deemed migration or seen as part of a global career?

Keywords: mobility among highly skilled, parenthetical dislocation, family timing, gender equity, parenthood.

Jenny Ingridsson is PhD Student in ethnology at the Department of Ethnology, School of Historical and Contemporary Studies, Södertörn University, Huddinge, Sweden.